

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/306/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612208851
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4612208851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody 1860,70 eur a nemajetkovej ujmy, vo výške 372,14 eur, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa trovy konania nepriznávajú.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1860,70 eur z titulu majetkovej škody a sumu vo výške 372,14 eur z titulu nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ v podanom návrhu ďalej uviedol, že v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 4241922 navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ustanovenia §-u 38 a nasl. zák.č. 233/1995Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: 4241922 dlžníkom: P. M. nar. XX.XX.XXXX(povinnej). Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo EX 11554/ 2010 . Exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému súdu (Okresný súd Topoľčany)(ďalej len „Exekučný súd“) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

Navrhovateľ ďalej uviedol, že exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a k rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.1.2011(konanie sa začalo dňa 3.8.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 180 dní!). V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukázal na to, že exekučný súd má zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Navrhovateľ nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by

obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Generálne navrhovateľ inicioval exekučné konanie formou zápisnice spísanej u zvoleného súdneho exekútora. Navrhovateľ objektívne nemôže predložiť rovnopis príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu aj preto, že návrh na vykonanie exekúcie, doručoval zvolenému súdnemu exekútorovi a nie súdu. Nesprávny úradný postup je charakterizovaný: a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok; čo bolo príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľa. Exekučný súd vykonaním postupu podľa ust. §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku (preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu- rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn.: SR03787/10, vykonateľný 17.6.2010 spôsobom odporujúcim zákonu, t.j. vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem , aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, na ustanovenie §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou , ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a tak porušil fundamentálnu zásadu právneho štátu- zásadu legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej, uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od ustanovenia §-u 40 a nasl. zák. č. 244/2002 Z.z.. Exekučný súd nie je súdom v zmysle ust. §-u 40 a nasl. zák. č. 244/2002 Z.z. nekoná o zrušení tuzemského rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom návrhu alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnom návrhu. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia

zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, vyššie označenej zmluvy o úver. Zdôraznil , že na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ustanovenia §-u 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Upozornil, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Opísaný postup exekučného súdu zhodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľovi vznikla majetková škoda ako aj nemajetková ujma v peniazoch, ktorú si vyčíslil tak, že na majetkovej škode vznikla navrhovateľovi škoda v celkovej výške 1860,70eur, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občiansko súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Súčasne si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu

v zákonnej lehote včas efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bude zamietnutá. Navrhovateľ uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy: a/ neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv

navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti aj i u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, b/ vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa ale aj na strane jeho majiteľov; c/ nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 372,14 eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. 26NcC/540/2012-10 prikázal vec na prejednanie Okresnému súdu v Leviciach.

Odporca sa k podanému návrhu písomne vyjadril dňa 24.2.2014. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky návrhu spísaného navrhovateľom, napr. že navrhovateľ nedokázal uviesť spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepredložil ani relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy atď... V skutočnosti navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Odporca navrhol konajúcejmu súdu aplikáciu ustanovenia §-u 43 ods. 1 O.s.p.. V tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Z takto formulovaného návrhu nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si navrhovateľ uplatňuje škodu, keďže v návrhu sa tieto tituly prelínajú a navrhovateľ neuvádza jednoznačne z ktorého titulu, titulov si uplatňuje nárok, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu priesťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Pri priesťahoch je potrebné poznamenať, že navrhovateľ neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Navrhovateľ neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné priesťahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo). Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporca poukázal na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené dňa 23.4.2012. Vzhľadom na to, že už dňa 27.9.2012 bol Okresnému súdu doručený návrh je zrejme, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí šesťmesačnej lehoty, ale skôr. Z ustanovenia §-u 15 ods. 1, §16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde

až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody ustanovuje zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení, ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/ vznik škody,

3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Ďalej odporca uviedol, že prax ukázala dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa §-u 45 ods.1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Odporca dal do pozornosti, že samotný navrhovateľ uvádza znenie ustanovenia §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených “. V samotnej dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu §-u 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada

Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor Slovenskej republiky. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „ rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie lítery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia navrhovateľa je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu I.ÚS/16/02 odporca uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Ďalej odporca poukázal na ustanovenie §-u 9 ods. 2 zákona č . 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia a ani povinnosť ich preukázania a teda odporca nepovažuje existenciu prietahov v konaní za preukázanú. Odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 (t.j. tri roky pred dňom kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatnil, je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka a existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenia poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Odporca vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka navrhovateľa a tvrdenie, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenia poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky poukazuje odporca na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Odporca v tejto súvislosti poukázal na judikatúru zaoberajúcu sa touto otázkou napr. uznesenie KS Trnava zo dňa 31.5.2013 sp.zn. 10CoE/308/2011. Navrhovateľ mal možnosť získať exekučný titul a to napr. podaním návrhu na začatie konania resp. platobným rozkazom čo nevykonal a svojou nečinnosťou prispel k

situácii, ktorú v návrhoch namieta. Ak by aj nastala táto situácia navrhovateľ by musel preukázať, že súd bez akých pochybností mu priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, v ktorej ho

požaduje od odporcu a tiež, že pohľadávky sú nevyhnutelné v dôsledku pochybenia okresného súdu to znamená, že nebyť nesprávneho úradného postupu okresného súdu došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Na základe týchto skutočností, nemôže niesť odporca zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak ako si ju uplatnil v konaní, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku škody. Navrhovateľ sa tiež domáha nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20% z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktorú navrhovateľ uplatňoval podaním návrhu na začatie občianskeho súdneho konania. V tejto súvislosti odporca poukazuje na dve skutočnosti. V prvom rade, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/675/2011 kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú lebo im nevzniká ujma priamo. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov a nespresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Odporca prihliadol vo vyjadrení na aspekt ohľadne dobrých mravov a nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na poškodenú osobu. Poukázal na ust. §-u 3 ods. 1 Obč. zák. ako aj na ust. §-u 17 ods. 2,3 zák.č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch resp. o výške takejto náhrady. Nemožno podľa odporcu dospieť k záveru o potrebe navrhovateľovi priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by boli inak splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľa podmienila najmä činnosť navrhovateľa na trhu spotrebiteľských úverov. Odporca upozornil na vyjadrenie európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) 1360 adresovanú stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov. Okrem vyššie uvedeného o negatívnej percepcii navrhovateľa verejnosťou svedčí aj napr. článok v denníku Sme zo dňa 16.7.2012, ktorý odporca prikladá v prílohe svojho vyjadrenia. Z popísaného je zrejmé, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne a boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa. V prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia

súdy opatrne zvažovať či poverenie vydajú, resp. nevydajú s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. Navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Súd konal v neprítomnosti účastníkov, pričom navrhovateľ predvolanie mal riadne doručené dňom 6.8.2015, právny zástupca navrhovateľa dňom 6.8.2015, neúčast' súdu neospravedlnili Odporca predvolanie mal riadne a včas doručené, dňa 6.8.2015 k návrhu sa vyjadril, neúčast' ospravedlnil dňa 16.10.2015 emailom z dôvodu hospodárnosti konania, o odročenie nepožiadala.

S poukazom na tieto skutočnosti súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu podľa §-u 101 ods. 2 O.s.p.

Súd sa oboznámil s obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu v Topoľčanoch sp.zn. 5Er/675/2010 písomným návrhom, s písomným vyjadrením odporcu k návrhu, s doplnením rovnopisu, s reakciou na výzvu súdu o predloženie písomného podania spísaného navrhovateľom dňa 21.9.2013, článkom uverejneným v SME , stanoviskom Európskej komisie .

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5Er/675/2010 vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ , s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní zast. JUDr. Martin Máčaj advokát proti povinnému: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., O. XXXX/XX o vymoženie 420 eur istiny s príslušenstvom podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorský úrad so sídlom v 811 08 Bratislave, Záhradnícka 60 na Okresný súd Topoľčany žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 11554/10 na základe návrhu oprávneného a na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava(ďalej len Rozhodcovský súd“) zo dňa 13.5.2010 pod sp.zn. : SR 03787/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2010 a vykonateľnosť dňa 17.6.2010 . Žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 12.10.2010. Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 28.10.2010 č.k. 5Er/675/2010-16 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Topoľčany nebol podaný opravný prostriedok a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.2010.

Obsahom spisu nie sú žiadne podania navrhovateľa, z ktorých by vyplývalo že sa sťažuje na prieťahy v konaní a na nečinnosť súdu v uvedenej exekučnej veci.

Podľa §-u 82 ods. 1 O.s.p. konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

Podľa §-u 3 ods.1 písm. d/ zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení platnom a účinnom ku dňu 28.10.2010 kedy bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa §-u 3 ods. 2 vyššie cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa §-u 4 ods. 1 písm .a/ vyššie cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa §-u 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa §-u 9 ods. 1 vyššie cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom . Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa §-u 9 ods. 2 vyššie cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa §-u 15 ods. 1 vyššie cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím , zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škodu spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa §-u 16 ods. 1 vyššie cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa §-u 17 ods. 1 vyššie cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa §-u 17 ods. 2 vyššie cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa §-u 17 ods. 3 vyššie cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa §-u 19 ods. 1 vyššie cit. zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa §-u 19 ods. 3 vyššie cit. zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa §-u 41 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (v znení platnom a účinnom v období dňa doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa §-u 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku možno vykonať exekúciu aj na podklade

a/ rozhodnutí orgánov Európskej únie,

b/ rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,

c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

e/ osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,

f/ vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,

g/ platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,

h/ vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia,

i/iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,

j/ dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

Podľa §-u 44 ods. 1 zák.č.233/1995 Z.z. exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa §-u 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm./ c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru , že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný a preto ho zamietol.

Podľa vyjadrenia odporcu vyplýva, že navrhovateľ prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručil odporcovi dňa 23.4.2012. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 27.9.2012. Napriek tomu, že navrhovateľ podal návrh na súd pred uplynutím šesťmesačnej lehoty odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uvedená lehota už uplynula, nárok navrhovateľa uspokojený nebol a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu šesťmesačná lehota uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a v súdnom konaní možno o veci rozhodnúť.

Súd pri rozhodovaní neprihliadal na vznesenú námietku premičania odporcom. Žiadosť o udelenie poverenia v tejto veci došla na Okresný súd v Topoľčanoch dňa 12.10.2010 , pričom do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u odporcu neuplynula lehota troch rokov. Samotný návrh zo strany navrhovateľa bol podaný na súd dňa 27.9.2012.

Návrh vo veci samej obsahoval všetky potrebné náležitosti a preto súd nepovažoval za dôvodné postupovať podľa ustanovenia §-u 43 ods. 2 O.s.p. a vyzývať navrhovateľa na odstraňovanie väd podania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5Er/675/2010 súd zistil, že súdny exekútor dňa 12.10.2010 doručil Okresnému súdu Topoľčany žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučná vec je vedená pod sp.zn. 5Er/ 675/2010 proti povinnému: P. M. nar. XX.XX.XXXX , pre vymoženie istiny 420 eur Okresný súd v Topoľčanoch uznesením zo dňa 28.10.2010 pod č.k. 5Er//675/2010-16 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V danom prípade exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 13.5.2010 sp.zn: SR 03787/10. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 180 dní.

Navrhovateľ sa v konaní domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Topoľčany. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je upravená v zákone číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Podľa §-u 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Nevyhnutými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

a/ protiprávny úkon, resp. škodová udalosť,

b/vznik škody,

c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus)

medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody,

d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt zaviniť vznik škody alebo nie).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je vyššie citovaným zákonom koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (nie je potrebné preukazovať zavinenie) Priznať náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom je možné len za predpokladu kumulatívneho splnenia uvedených podmienok. V prípade, ak absentuje čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno spočíva v súdnom konaní na navrhovateľovi ako poškodenom, aby preukázal splnenie všetkých podmienok pre priznanie náhrady škody.

Škoda sa v právnom zmysle definuje ako peniazmi vyjadriteľná ujma na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom t.j. peniazmi. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je daná vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nepravým úradným postupom.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, neprerušovaný, bezprostredný, nie je postačujúce, ak je iba sprostredkovaný. V kontexte zisťovania príčinnej súvislosti je potrebné preto skúmať všetky skutočnosti prichádzajúce do úvahy ako (priama) príčina škody, či existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

S poukazom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že neboli splnené podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje akémukoľvek subjektu domáhať za ochrany svojich práv podaním ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia §-u 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (garancia v článku 48 ods. 2 Ústavy SR) je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade s ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (prípadne predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu ohľadne vzniku zbytočných prieťahov. Nebolo vedené žiadne konanie, v ktorom by bolo skonštatované, že došlo k prieťahom v konaní. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov znamenalo by to záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, čo by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu súdnictva.

Zodpovednosť za škodu z nesprávneho úradného postupu nezakladajú vady konania ako je zhromažďovanie podkladov, hodnotenie zistených skutočností a napokon aj samotné právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie. Z návrhu a listinných dôkazov je evidentne zrejmé, že navrhovateľ sa nedomáha práva na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z.) V prípade

ak sa odôvodnenie rozhodnutia konajúceho súdu preukáže ako nesprávne a následne je odvolacím súdom zrušené alebo zmenené za splnenia ďalších zákonných podmienok môže viesť k nezákonnému rozhodnutiu. Uznesenie Okresného súdu Topoľčany dňa 22.3.2011 č.k. 8ER/108/2011-9 zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia nebolo napadnuté odvolaním.

Navrhovateľ v návrhu namietal nesprávnosť konajúceho súdu, ktorý preskúmaval exekučný titul , na ktorú činnosť nemal v exekučnom konaní právomoc, preskúmanie vykonal neoprávnené, čím spôsobil prieťahy v konaní. Súd v tomto súdnom konaní pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vychádza z platnej právnej úpravy.

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla procesnému súdu dňa 22.10.2010 ,ku ktorému dátumu už bol s účinnosťou od 1.6.2010 novelizovaný Exekučný poriadok, v ktorom bolo v ustanovení § 41 ods. 2 písm. d/ uvedené rozhodnutie rozhodcovského súdu ako exekučného titulu. Neobstojí preto názor navrhovateľa, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. Takéto posúdenie vyplýva aj z komentára §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý potvrdzuje, že rozhodcovský rozsudok je potrebné posudzovať za exekučný titul podľa §-u 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Na základe novely Exekučného poriadku účinnnej od 1.6.2010 došlo k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku. Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 144/2010 Z.z. sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (komentár k § 44 Exekučného poriadku).

Súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.4.2013 sp.zn. II.ÚS 248/2013-21 v ktorom skonštatoval, „ že z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti, o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota pritom výslovne v zmysle zákona neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 1 písm.c/ (t.j. ak je exekučným titulom notárska zápisnica a d/ (t.j. ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok) Zákon upravuje túto výnimku z dôvodu potreby preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie. Uvedená výnimka upravuje v § 44 ods. 2 týkajúca sa udelenia poverenia za vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica, bola do Exekučného poriadku zavedená zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to s účinnosťou od 1.júna 2010“.

V predmetnom exekučnom konaní bol exekučným titulom rozsudok rozhodcovského súdu a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade nevzťahovala.

Navyše z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (uvedené platilo aj pred 1.júnom 2010).“

K vydávaniu poverení na základe exekučného titul, ktorými sú rozhodcovské rozsudky dochádza a aj dochádzalo v zmysle §-u 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Podľa argumentácie navrhovateľa v návrhu by súdy museli vydávať poverenia na základe rozhodcovských rozsudkov v lehote 15 dní podľa §-u 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku aj v súčasnosti. Rozhodcovské rozsudky sú citované ako exekučný titul podľa platnej právnej úpravy v ustanovení §-u 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku.

Súd pripomína, že exekučné konanie vedené na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5Er/675/2010 bolo začaté v čase účinnosti Exekučného poriadku podľa ktorého v §-e 44 ods. 2 je zakotvené, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia na začatie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §-u 41 ods. 2 písm. c/ a d/ to znamená v prípade, že ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok.

Už samotné ustanovenie §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré bolo platné ku dňu 12.10.2010 (kedy došla žiadosť o udelenie poverenia procesnému súdu) zakotvovalo povinnosť súdu vydať poverenie v lehote 15 dní v prípade, ak nezistí rozpor žiadosti o vydanie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa o nesprávnom postupe súdu, keď v exekučnom konaní skúmal splnenie podmienok na vedenie exekučného konania takým spôsobom, že zisťoval skutkový stav veci, aplikoval a interpretoval zvolené právne normy, opätovne posudzoval právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Navrhovateľ poukazoval v návrhu na to, že na jednej strane existoval právne relevantný exekučný titul- rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý sa stal z pohľadu exekučného súdu nevykonateľný a na druhej strane existencia rozhodcovského

rozsudku predstavuje prekážku veci rozhodnutej, pričom takýmto postupom utrpel majetkovú škodu aj nemajetkovú ujmu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že samotné znenie ustanovenia §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného už od 1.6.2010 ukladá exekučnému súdu povinnosť skúmať žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie ako aj exekučný titul. Súd postupoval správne keď skúmal exekučný titul po formálnej aj materiálnej stránke. V tomto prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a súd bol nepochybne oprávnený ex offa skúmať, či tento rozsudok bol vydaný v súlade s so zákonom ako aj to, či zmluva o úvere ako pôvodný titul rozhodnutia neobsahovala neprijateľné podmienky, či exekučný titul nie je v rozpore s dobrými mravmi alebo neodporuje zákonu a je v súlade s ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo. O tomto svedčia aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých exekučný súd oprávnené ex offa skúma exekučný titul z hľadiska formálneho aj materiálneho v exekučnom konaní (3Cdo76/2013 zo dňa 3.7.2013, 3Cdo/46/2013 zo dňa 14.5.2013), tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a stanoviská Súdneho dvora (ES). Exekučný súd postupoval správne keď exekučný titul- rozhodcovský rozsudok skúmal, či bol vydaný v súlade s právnymi predpismi. Exekučný titul neuznal po zistení, že ide o spotrebiteľský vzťah a skonštatovaní, že dohodnutá rozhodcovská doložka nebola dojednaná v súlade so zákonom a bola v rozpore s platnými právnymi predpismi, pričom svoje rozhodnutie správne a riadne odôvodnil.

V prípade, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu existencie neprímeraných podmienok (napr. neplatná rozhodcovská doložka) dojednaných v spotrebiteľskej zmluve podľa §-u 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Smernice 93/13 EHS stáva sa rozhodcovský rozsudok nulitným aktom , ktorý netvorí prekážku rozsúdenej veci (res iudicata).

Podľa obsahu pojmu nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu pravidiel, ktorý vyplýva z funkcie, cieľov alebo povahy tejto činnosti. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci koná priamo (pri rozhodovacej činnosti) ale aj pri porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne, ak ide o nečinnosť pri výkone verejnej moci.

Na základe vykonaného dokazovania súd návrh v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ nepreukázal v konaní nesprávny úradný postup v dôsledku , ktorého mala byť spôsobená škoda v žalovanej výške, nepreukázal tiež príčinnú súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Základné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci musia byť splnené kumulatívne. V konaní nebol zistený právny základ zodpovednosti odporcu za škodu. Vzhľadom na zistený skutkový stav, súd neskúmal existenciu škody a nemajetkovej ujmy , ani ich rozsah. Takýto postup súdu by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania a nadbytočný.

Navrhovateľ dňa 9.1.2015 a 9.10.2015 zaslal súdu identické návrhy na prerušenie konania bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré neboli v zákonom stanovenej dobe písomne alebo ústne doplnené do zápisnice . Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 O.s.p.

podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada. Pod pojmom.

návrh vo veci samej“ okrem návrhu treba rozumieť aj všetky dispozičné úkony s predmetom konania, teda v danom prípade i návrh na prerušenie konania (rozsudok KS Nitra zo dňa 18.6.2015 č.k. 26Co/136/2015-347). Preto sa súd návrhmi na prerušenie konania nezaoberal a ani o nich nerozhodoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa §-u 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa §-u 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrad trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa §-u 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporca mal v konaní plný úspech a uplatnil si právo na náhradu trov konania. Trovy konania odporca nevyčísliť a to ani v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Zo spisu odporcovi ku dňu vyhlásenia rozsudku žiadne trovy nevyplývajú a preto súd odporcovi trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa . jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa

toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1. O.s.p.).